

Sygn. akt I C 135/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR del. Michał Jank

Protokolant : sekr. sąd. Natalia Szczesik

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa **J. P.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Komendzie Wojewódzkiej Policji w G.**

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda J. P. na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 10.800 zł (dziesięć tysięcy osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód J. P. wystąpił z pozwem przeciwko Skarbowi Państwa- Komendantowi Wojewódzkiemu Policji w G. domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 284.400 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 29 września 2017 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 26.06.2017 r. w wyniku rozstrzygnięcia przetargu z zakresu zamówień publicznych pomiędzy stronami została zawarta umowa nr (...), na podstawie której powód zobowiązał się dostarczyć pozwanemu krzesła zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik do umowy, a pozwany zapłacić wynagrodzenie. Powód dostarczał krzesła w dniach 28.08.2017 r., 29.08.2017 r., 2.09.2017 r., 4.09.2017 r., 6.09.2017 r. Powód ustnie poinformował pozwanego, iż termin realizacji umowy nastąpi 9 lub 11.09.2017 r. Pozwany przyjął do wiadomości zaproponowany termin, jednak pismem z dnia 6.09.2017 r złożył oświadczenie o odstąpieniu od całości umowy. W ocenie powoda (...) ust.(...) umowy uprawniający do odstąpienia od umowy jako sprzeczny z ustawą nie wiązał stron. Niedotrzymanie terminu dostawy powstało z winy zamawiającego i można mówić jedynie o opóźnieniu, a nie zwłoce. Wskazała także na błędy w oznaczeniu przedmiotu zamówienia. Świadczenie powoda było podzielne, dla zamawiającego nie miało zasadniczego znaczenia wykonanie umowy w całości. Nadto powód nie został wezwany do wykonania zobowiązania.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej RP.

W uzasadnieniu wskazał, iż powód rozpoczął dostawę krzesel po upływie terminu określonego w umowie, tj. dopiero 28.08.2017 r. Do dnia 6.09.2017 r. powód dostarczył 393 krzesła, co odpowiada 58% wartości zamówienia, kolejne 170 krzesel powód dostarczył w dniu 7.09.2017 r. Powód w żaden sposób nie wykazał, iż opis przedmiotu zamówienia był błędny. Powód zobowiązał się do wykonania przedmiotu zamówienia do dnia 25.08.2017 r. Powód nie zwrócił się

do pozwanego pisemnie z prośbą o przedłużenie terminu realizacji umowy. W związku z tym, iż powód opóźnił się w realizacji całości zamówienia ponad 10 dni w stosunku do terminu umownego, pozwany pismem z dnia 6.09.2017 r. odstąpił od umowy. Powód nie dostarczył przedmiotu zamówienia do 6.09.2017 r., a więc jego opóźnienie wynosiło 12 dni wobec terminu realizacji zamówienia. Zatem zaistniały okoliczności wskazane w (...) ust.(...) umowy. W ocenie pozwanego podstawę prawną odstąpienia mógł także stanowić art. 610 k.c. Powód dopuścił się zwłoki co do całości świadczenia, ponieważ rozpoczął realizację umowy w dniu 28.08.2017 r., tj. po terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. złożył ofertę z dnia 23.05.2017 r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego na dostawę i montaż krzeseł z przeznaczeniem dla Komisariatu Policji G. oświadczając, iż zapoznał się ze Specyfikacją Istotnych Warunków Zamówienia i nie wnosi do niej zastrzeżeń, zdobył również konieczne informacje do przygotowania oferty.

W toku postępowania przetargowego, w związku z wątpliwościami zgłoszonymi przez innego oferenta, powód w piśmie z 8 czerwca 2017 r. oświadczył m.in., że w przedmiotowym zamówieniu nie można dopatrzeć się niejednoznaczności w opisie przedmiotu zamówienia, a opis słowny wymogów zamawiającego jest jasny.

W piśmie z 9 czerwca 2017 r. powód oświadczył, że dostarczy krzesła zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia zawartym w SIWZ zgodnie z interpretacją zawartą w piśmie zamawiającego z dnia 8 czerwca 2017 r.

/dowód: oferta J. P. z dnia 23.05.2017 r. k. 62-63; pismo powoda z 9.06.2017 r. – k. 61; pismo powoda z 8.06.2017 r. – k. 58-59/

W dniu 26.06.2017 r. w G. pomiędzy Skarbem Państwa – Komendantem Wojewódzkim Policji w G. zwanym zamawiającym a J. P. zwanym wykonawcą została zawarta umowa nr (...), która stanowiła, iż zgodnie z wynikiem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr (...) wykonawca zobowiązał się dostarczyć i zamontować do Komisariatu Policji G. przy ul. (...) krzesła zgodnie z załącznikiem do umowy.

Termin realizacji umowy ustalono na 25.08.2017 r. z możliwością przesunięcia terminu realizacji przez zamawiającego o 2 tygodnie. Wskazano, że zamawiający o dokładnym terminie realizacji zostanie poinformowany odrębnym pismem (§(...)ust. (...) i (...) umowy).

Zgodnie z (...) ust.(...) umowy w razie opóźnienia w dostawie wykonawca będzie zobowiązany do zapłacenia kary umownej w wysokości 0,5% wartości całego zamówienia za każdy dzień opóźnienia. Jeżeli opóźnienie w dostawie przekroczy 10 dni zamawiający ma prawo odstąpić od umowy, a wykonawca jest zobowiązany do zapłaty kary umownej w wysokości 10 % wartości zamówienia.

Strony ustaliły cenę za przedmiot zamówienia w wysokości 284.400 zł ((...) umowy).

/dowód: umowa nr (...) z dnia 26.06.2017 r. k. 17-19/

Pismem z dnia 29.08.2017 r. pozwany zwrócił się do powoda o wskazanie ostatecznego dnia realizacji przedmiotowego zadania w związku z niedotrzymaniem zawartego w umowie z dnia 26.06.2017 r. przypadającego na dzień 25.08.2017 r.

/dowód: pismo pozwanego z dnia 29.08.2017 r. k. 45/

W dniu 29.08.2017 r. J. P. zobowiązał się dostarczyć przedmiot umowy do dnia 1.09.2017 r., wtedy dopiero przyznał, iż ma problem z realizacją zamówienia. Następnie w dniu 1.09.2017 r. umówił się na ostateczny odbiór przedmiotu zamówienia na 4.09.2017 r. W dniu 4.09.2017 r. J. P. prosił o przesunięcie odbioru na 5.09.2017 r. na godzinę 12.00. W dniu 5.09.2017 r. krzesła nie zostały dowiezione, Stwierdzono, iż J. P. dostarczył dotychczas 393 krzesła.

Do dnia 6.09.2017 r. powód dostarczył 393 krzesła, po 6.09.2017 r. dostarczył jeszcze 130 krzesel, 153 krzesła w ogóle nie zostały dostarczone.

/dow ód: notatki służbowe z dnia 29.08.2017., 1.0.2017 r., 4.09.2017 r., 5.09.2017 r. k. 46-49 protokół z dnia 5.10.2017 r. k. 44, zeznania świadka J. Z. k. 104, zeznania świadków: B. M. k. 104, K. S. k. 104/

Pozwanemu zależało, aby wszystkie krzesła były jednakowe. Termin dostawy krzesel był związany z planowanym otwarciem nowego komisariatu.

/dow ód: zeznania świadków: B. M. k. 104, K. S. k. 104/

Pismem z dnia 6.09.2017 r. Komendant Wojewódzki Policji złożył J. P. na podstawie (...) ust.(...) umowy z dnia 26.06.2017 r. oświadczenie o odstąpieniu od tej umowy wskazując, iż termin realizacji umowy przypadał na dzień 25.06.2017 r. Do chwili obecnej, tj. 12 dni po umownym terminie realizacji J. P. nie wywiązał się z kontraktu i nie daje należytej gwarancji na niezwłoczne wywiązanie się z niego. Oświadczenie o odstąpieniu od umowy zostało do powoda przesłane faksem w dniu 7.09.2017 r.

/dow ód: oświadczenie o odstąpieniu od umowy z dnia 6.09.2017 r. k. 9, 64- 65/

W piśmie z dnia 8.09.2017 r. J. P. wskazał, iż oświadczenie o odstąpieniu od umowy jest bezskuteczne.

/dow ód: pismo powoda z dnia 8.09.2017 r. k. 11-15/

Odnosnie krzesła tapicerowanego z pulpitem konieczne było zamówienie stelażu, ponieważ jego wymiary nie były standardowe. Fotel obrotowy 14 sztuk nie miał w standardzie regulacji, konieczne były przeróbki, aby tą regulację uzyskać. Ostatecznie powodowi udało się wyprodukować wszystkie krzesła, które były przedmiotem zamówienia, powód zamierzał je dostarczyć do 11.09.2017 r.

/dow ód: zeznania powoda k. 109/

Pismem z dnia 11.09.2017 r. pozwany zwrócił się do J. P. o wskazanie terminu odebrania dostarczonej części krzesel. Następnie zwrócił się o odebranie krzesel w dniu 25.09.2017 r., a wobec ich nie odebrania poinformował powoda, iż krzesła zostaną zdeponowane w wynajętym pomieszczeniu magazynowym, których kosztami przechowania powód zostanie obciążony. Krzesła są nadal przechowywane przez pozwanego wobec ich nie odebrania przez powoda.

/dow ód: pisma pozwanego z dnia 11.09.2017 r. 19.09.2017 r. 26.09.2017 r., 11.10.2017 r. k. 68-70, zeznania świadka J. Z. k. 104/

Pismem z dnia 25.09.2017 r. J. P. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 284.400 zł.

/dow ód: wezwanie do zapłaty z dnia 25.09.2017 r. k. 16/

Komendant Wojewódzki Policji ogłosił kolejny przetarg na dostawę krzesel, których powód nie dostarczył w terminie. Przedmiot zamówienia został dostarczony zgodnie ze specyfikacją.

dow ód: zeznania świadka J. M. k. 83

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów oraz zeznań świadków J. M., B. M., K. S., J. Z..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. M., które wraz z zeznaniami pozostałych świadków B. M., K. S., J. Z. oraz dowodami z dokumentów tworzą spójny obraz wydarzeń. Świadek jako rzecznik wydziału, do którego zadań należy zaopatrywanie w sprzęt garnizonu Policji miał wiedzę odnośnie realizacji umowy zawartej z powodem.

Wiarygodne są zeznania świadków B. M., K. S., J. Z., które wzajemnie się uzupełniają, są także zgodne z zeznaniami świadka J. M. oraz dowodami z dokumentów.

Oceniając zeznania powoda Sąd miał na względzie, iż powód przedstawiał swoje stanowisko procesowe w sprawie. Zeznania powoda należy uznać jednak za wiarygodne w zakresie, w jakim zeznania zgodne są z zeznaniami świadków i dowodami z dokumentów. Zauważyć bowiem należy, że powód nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń. W szczególności więc na podstawie zeznań świadków i sporządzonych dokumentów – notatek, protokołu ilościowego z 5 października 2017 r. ustalić można było kiedy i w jakiej ilości dostarczono krzesła.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom, których autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, ani nie budziła wątpliwości Sądu.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przede wszystkim wskazać należy, że w niniejszej sprawie strony wiązała umowa z dnia 26.06.2017 r., zgodnie z którą powód zobowiązał się dostarczyć i zamontować do Komisariatu Policji (...)określone krzesła. Termin realizacji umowy określono do dnia 25.08.2017 r. ((...) ust.(...)umowy) z możliwością przesunięcia terminu przez zamawiającego o 2 tygodnie. Wbrew stanowisku powód ustęp (...) § (...)umowy wskazujący na konieczność poinformowania o dokładnym terminie realizacji nie oznaczał, że pozwany jako zamawiający musiał bezwarunkowo i w każdej sytuacji poinformować wykonawcę o terminie realizacji. Ten zapis umowny nie może być bowiem interpretowany w oderwaniu od § (...) ust.(...) umowy, który jednoznacznie wskazywał na termin realizacji umowy do 25 sierpnia 2017 r. Ta data była zasadniczą datą wiążącą strony. Należało też mieć na uwadze, że z powyższego postanowienia umowy wynikało, iż tylko zamawiający miał możliwość przesunięcia terminu o 2 tygodnie. Taka potrzeba mogła powstać w związku z tym, iż krzesła zostały zamówione do nowego budynku komisariatu, a zamawiający mógłby być zainteresowany późniejszym dostarczeniem krzesel, co wynikać mogło z szeregu innych okoliczności związanych z oddawaniem do użytku nowego budynku. Gdyby więc pozwany przesunął termin realizacji, to wó1)czas musiałby o tym poinformować powoda. Tylko taka interpretacja umowy pozwala w ocenie Sądu na logiczne powiązanie ze sobą wszystkich zapisów § (...) umowy. Jeżeli bowiem przyjąć koncepcję powoda, że pozwany musiał w każdym przypadku zgodnie z § (...) ust. (...) powiadomić o dokładnym terminie realizacji umowy, to zbędnym stawałby się § (...) ust. (...) umowy.

Powyższą interpretację zapisów umownych potwierdza też przebieg zdarzeń z końca sierpnia 2017 r. Powód nie zwrócił się nigdy do pozwanego o wskazanie dokładnego terminu realizacji umowy. Pozwany za to już w piśmie z 29 sierpnia 2017 r. zwrócił się do powoda o wskazanie dokładnego terminu dostawy krzesel i foteli w związku z niedotrzymaniem terminu określonego na dzień 25 sierpnia 2017 r. Istotne jest też, że powód w odpowiedzi na pismo z 29 sierpnia 2017 r. nie wskazał, że brak realizacji umowy wynikał z niezachowania przez pozwanego (...) ust. (...) umowy. Zamiast tego powód kilka razy prosił o przesunięcie terminu dostawy. Dla stron było więc oczywiste, że zasadniczy termin realizacji to 25 sierpnia, a przesunięcie tego terminu połączone z obowiązkiem informacyjnym określonym w § (...) ust. (...) możliwe było tylko z inicjatywy pozwanego w przypadkach, kiedy uzna to za konieczne.

Taka sytuacja nie miała jednak miejsca; termin realizacji umowy nie został przesunięty przez zamawiającego o 2 tygodnie. Zamawiający chciał otrzymać krzesła w terminie. W tej sytuacji powód zgodnie z umową był zobowiązany dostarczyć zamówione krzesła do dnia 25.08.2017 r.

Rację przyznać należy stronie powodowej, że w sprawie nie mógł mieć zastosowania przepis art. 395 § 1 kc., zgodnie z którym można zastrzec, że jednej lub obu stronom przysługiwać będzie w ciągu oznaczonego terminu prawo odstąpienia od umowy. Prawo to wykonywa się przez oświadczenie złożone drugiej stronie. Dla ważności takiego zapisu umownego (co zgodnie podkreśla się w orzecznictwie i doktrynie) konieczne jest określenie terminu, w ciągu którego będzie możliwe złożenie oświadczenia o odstąpieniu. W łączącej zaś strony umowie takiego terminu nie określono.

W sprawie nie mogły też znaleźć zastosowania przepisy o umowie o dzieło (w szczególności art. 635 kc, gdyż zawarta umowa nie była typową umową o dzieło. Powód zobowiązał się nie do wykonania oznaczonego dzieła, a do dostarczenia i zamontowania krzeseł. Powód nie musiał się zgodnie z umową samodzielnie wytwarzać krzeseł, mógł uzyskać je od innego podmiotu, a następnie je dostarczyć pozwanemu i zamontować. Zawarta umowa była umową niestypizowaną w kodeksie cywilnym, aczkolwiek łączyła w sobie pewne elementy umowy dostawy i zlecenia.

Powyższa konstatacja nie sprzeciwia się zastosowaniu ogólnych przepisów o zobowiązaniach umownych. W sprawie znajdzie więc zastosowanie art. 492 kc, zgodnie z którym jeżeli uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym, strona uprawniona może w razie zwłoki drugiej strony odstąpić od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego. To samo dotyczy wypadku, gdy wykonanie zobowiązania przez jedną ze stron po terminie nie miałyby dla drugiej strony znaczenia ze względu na właściwości zobowiązania albo ze względu na zamierzony przez nią cel umowy, wiadomy stronie będącej w zwłoce.

Uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej bez wyznaczenia dodatkowego terminu na spełnienie świadczenie przysługuje jedynie w przypadku zwłoki dłużnika, oraz tylko, jeśli zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym. Źródłem prawa do odstąpienia od umowy jest przepis ustawy (art. 492 k.c.). Umowa stron w tym wypadku odnosi się tylko do jednej z przesłanek wykonania tego prawa. Przepis art. 492 kc. zwalnia wierzyciela z wyznaczenia dłużnikowi dodatkowego terminu na wykonanie zobowiązania, jeżeli strony mocą swej decyzji nadały świadczeniu dłużnika charakter terminowy. W konsekwencji za trafny należy uznać pogląd, zgodnie z którym dla skuteczności zastrzeżenia prawa odstąpienia, sankcjonującego niewykonanie przez dłużnika zobowiązania w terminie ściśle oznaczonym (art. 492 k.c.) nie jest konieczne oznaczenie terminu do jego wykonania (tak m.in. postanowienie SN z dnia 20 marca 2014 r., I CSK 404/13,

wyrok SA w Warszawie z 5.12.2018 r., I ACa 504/18, LEX nr 2627881; J.M. Kondek [w:] Kodeks cywilny. Komentarz pod red. K. Osajdy wyd. 2018; K. Zagrobelny [w:] Kodeks cywilny. Komentarz pod red. E. Gniewek, P. Machnikowski, Warszawa 2017)

Jest bezspornym między stronami, iż termin ten nie został dotrzymany przez powoda, pierwsze krzesła powód dostarczył w dniu 28.08.2017 r. Do dnia 6.09.2017 r. powód dostarczył 523 krzesła, a 153 krzesła nie zostały dostarczone. Z zeznań świadków i notatek urzędowych wynika, iż powód zobowiązywał się całość zamówienia dostarczyć do dnia 1.09.2017 r., następnie do dnia 4.09.2017 r. W dniu 4.09.2017 r. powód o prosił o przesunięcie terminu odbioru na 5.09.2017 r. twierdząc, iż brakuje mu niewielkiej liczby krzeseł. W dniu 5.09.2017 r. wszystkie krzesła nie zostały dowieszone. W tej sytuacji pozwany odstąpił od umowy z dnia 26.06.2017 r. Odstąpienie na podstawie (...) ust.(...) umowy (k. 17), zgodnie z którym jeżeli opóźnienie w dostawie przekroczy 10 dni zamawiający ma prawo odstąpić od umowy, było więc skuteczne. Na dzień 6.09.2017 r. opóźnienie w dostawie wynosiło 12 dni, wobec czego zamawiający w oparciu o art. 492 kc. miał prawo zgodnie z umową bez wyznaczenia dodatkowego terminu odstąpić od umowy. Uprawnienie do odstąpienia od umowy wzajemnej zostało zastrzeżone na wypadek niewykonania zobowiązania w terminie ściśle określonym, wobec czego zamawiający mógł w razie zwłoki drugiej strony odstąpić od umowy bez wyznaczenia terminu dodatkowego.

W ocenie Sądu opóźnienie powoda miało charakter kwalifikowany i przybrało formę zwłoki. Nie zaistniała taka sytuacja, aby przedmiot zamówienia nie mógł zostać zrealizowany przy zachowaniu należytej staranności ze strony powoda. Powód ostatecznie uzyskał wszystkie krzesła o cechach i wymiarach zamówionych przez powoda, co świadczy o tym, iż zamówienie było możliwe do zrealizowania. Krzesła zostały jednak uzyskane przez powoda po terminie wykonania umowy i odstąpieniu od niej przez zamawiającego. Zamówienie wykonał także inny wykonawca, który został wyłoniony w przetargu ogłoszonym po odstąpieniu przez zamawiającego od umowy z dnia 26.06.2017 r.

Wskazywane przez powoda konieczne modyfikacje przedmiotu zamówienia, tj. inne niż standardowe wymiary stelaża, czy też potrzeba regulacji krzesła, która nie występowała w standardzie krzeseł tego typu nie zostały przez powoda wskazane; w tym zakresie powód nie przedstawił żadnego dowodu. W szczególności nie przedstawiono dokumentów,

z których wynikałoby, że to co było przedmiotem zamówienia jest odmienne od standardu produkowanego przez producentów mebli. Stanowiska powoda w tym zakresie nie potwierdziły tez zeznania świadków.

Nawet gdyby jednak przyjąć, że twierdzenia powoda w tym zakresie są prawdziwe, to i tak okoliczność ta nie może być oceniana jako obiektywna przeszkoda do terminowej realizacji umowy. Powód przed złożeniem oferty i podpisaniem umowy powinien zapoznać się z opisem przedmiotu zamówienia i ustalić możliwości realizacji. Istotne jest, że przed podpisaniem umowy powód oświadczył w swoich pismach z 8 i 9 czerwca, że jest gotowy do realizacji zamówienia i nie widzi niejednoznaczności w opinie przedmiotu zamówienia. W trakcie postępowania powód podnosił, iż włoska fabryka, z której pochodziły komponenty do krzeseł w sierpniu przerywała pracę z uwagi na urlop pracowników. Powód jednocześnie jednak sam wskazał, iż wszyscy wiedzieli o urlopie we włoskiej fabryce. Wykonawca zobowiązując się do wykonania zobowiązania w terminie ściśle oznaczonym winien brać pod uwagę tę okoliczność i odpowiednio wcześniej zamówić komponenty. Z art. 474 kc wynika, że powód ponosi też odpowiedzialność za działania i zaniechania swoich podwykonawców. W konsekwencji więc zarówno okoliczności dotyczące opóźnień w dostawie komponentów, jak i ewentualne rozbieżności w parametrach przedmiotu zamówienia i standardowych krzeseł obciążać mogą wyłącznie powoda.

Pozwany był uprawniony do odstąpienia od umowy w całości. Powód dopuścił się zwłoki co do całości świadczenia, umowa nie została wykonana w terminie w żadnym zakresie. Zamówione krzesła były objęte jedną umową. Należy podkreślić, iż krzesła były przeznaczone do nowego komisariatu Policji i zamawiającemu zależało, aby wszystkie krzesła były jednakowe, pochodziły od tego samego producenta.

Wobec skutecznego odstąpienia przez zamawiającego od umowy z dnia 26.06.2017 r. pozwany nie jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda wynagrodzenia ustalonego w umowie. Pozwany jest natomiast zobowiązany wydać powodowi krzesła będące przedmiotem zamówienia.

Mając na względzie powyższe, na mocy art. 491§1 k.c., art. 492 k.c., art.494§1 k.c. Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu orzekł o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., art.99 k.p.c., art. 108 k.p.c., §2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018. poz. 265 j.t.).